

Ecoul din munții Alpi.

Cadorna (cătră rege): Nu știu, zău, Majestate, dacă vom putea trimite acasă chiar și peste un an armata noastră învingătoare.

Ecoul (Conrad, șeful armatei noastre): Fiti liniștiți, draguții mei, vă voi expedia eu de aici mult mai înainte de cât un an — împreună cu armata voastră glorioasă!...

Regimentului românesc 50

Omagiu

Falnic regiment român
Oaste mândră din Carpați
Ce porți semn al vitejiei
Dela doi mari Impărați...
Falnic regiment român
Azi al treilea decor
Ți-l anină de-al tău nume:
Mândria ntregului popor...

Războiul mondial și noi Românii

E cert, și nimeni nu contestă
Cavem și noi un ideal
După atâtea jertfe grele,
Șavem și noi folos real...
Și 'n punctul ăsta națiunea
Nu cere mila nimănui...
Românul luptă vitejește
Și singur pentru dreptul lui...
Nu fantezii de cucerire
Ne-au dat și nouă azi un rost
De-a apăra această glie
Ce din străbuni a noastră a fost,
Ci dacă astăzi Ardelenii
Sunt ca ostași un ideal
De forță și de vitejie,
In vastul freamăt mondial...
Inseamnă, că întreg Ardealul
Demult, demult ar fi perit...
De nu trăiau Românii noștrii...
Și pentru el n'ar fi murit!...

Haralamb Călămăr.

Cucule

Cucule cu pana sură
Somnul, vai nu mă mai fură,
Liniște nu am de loc
De când Mitru e în foc...
Masa nu mai este masă,
Și nici casa, nu mi casă,
Liniște n'o fi nici pace!
Nici de mine, nici în țară
Pân nu'l văd că s'o întoarce
Mitru meu la mine iară...

Românul și una alta...

Românul este bun de carte
Și alte șalte bune părți,
Dar rolul singur carel joacă
Mai bine 'n lume e la -- cărți.

Românul între alte neamuri
Ca s'o mai spui e de prisos
E cel mai muncitor pe lume
Bine înțeles, când nu-i lenos.

Românul spune adevărul,
E franc, așa că te minuni,
Adese ori de el, afară --
Când nu vorbește la minciuni.

Românul pe Român stimează,
Și 'l laudă 'n față 'n mod corect,
Numai în dos el întrighează
Cum nu se poate mai infect...

Haralamb Călămăr.

Acum ne-am putea înțelege.

(Scrisoare cu versuri contelui Tisza)

Acum ne-am putea înțelege
D-ta cu 'ntreg norodul,
După ce Românii singuri
'Au luat Ivangorodul...
Ori, doar n'astepti pân ce Moții
Iau -- Imperiul rusesc...
O atunci schimbăm noi altcum
Intreg programul românesc.

Un dialog

Tanti Antanta:

Românio vin 'ncoace
Dacă vrei-se-ți iai ce-ți place
Vino ah, cât mai curând
Nu mai sta atât pe gând...

România:

Mulțumesc, ești prea șarmantă
Draga mea tanti Antantă,
Lasă până la sfârșit
Capăt eu, ce mi-am dorit.

Pișcălici

Știe Dumnezeu ce-o fi

Știe Dumnezeu ce-o fi,
Noi, ah oameni muritori
Multe spunem, flecării,
Dar puțin știm rare ori...
Știe ori-ce idiot,
Că-i război, șatâta tot,
Cum ce-o fi d'aci înainte
Nu știe nici om cuminte...

S'a înșelat

Italianii bieții
Crezură că cu 'n gest
In trei sau patru zile
Vor fi toți în Triest...
Și din elanul ăsta mare
Gestul a remas...
Pân' azi Cadorna însă
E încă tot acas...

Ah, gurița ta...

Ah, gurița, mă încântă
Când mi-o dai spre sărutare,
E atât de mică, însă...
Când mă certă -- e groaznic mare...
Naie Păpučilă

Semne de pace...

Că ne apropiem de pace
Semne sigure s'arată,
Belicoșii nu înjură
Cel puțin ca altădată
Semn mai sigur însă este,
Că cei, cari voiau Carpații,
Se bat astăzi prin gazete
Numai cu refugiații...

Urma alege...

Am fugit și noi de Ruși
E acum un an trecut
Dar cum fug ei azi de noi
Fugă așa n'am mai văzut...

Văcariul și Păcurariul

V.: Bună ziua frate!

P.: Dumnezeu să ajute.

V.: Da unde ai mai fost frate, de mult nu te-am văzut?

P.: D'apoi am cam stat în mijlocul oilor, că tot vine un câine mare strein și mi-l conturbă, am oi și blânde care i-sar împretini câinelui, însă cele mai multe se uită sperios la el văzându-l așa sumeți și cam îndrăzneți fără respect a cam tot mușcat și mușcă încă și acum pe furiși, și lor luat acum cu ciomajele, și vrea să-și capete adăpost și ajutor, și pentru acea vine la mine și ciulește cu urechile să-l las în colibă și să-l apăr.

V. Apoi că acel câine umblă la mai mulți ciobani, nu numai la d-ta, sau la d-ta vine mai des?

P. O ie! auzi frate, nu-mi dă pace să-mi ticnească prinzul cu liniște.

V.: Apoi cum de-i așa îndrăzneți cu Dumneata?

P.: Apoi acum îi dau gros pe piele cu ciomagele, aceea, cătră care s'a tot rînjit încă de mult.

V.: Pentru ce nu-l sprijinești, dacă atât de blând ciulește cătră d-ta?

P.: Hm... frate! E un câine bătrân și puternic, și-i foarte viclean, care îndată după ce se vede scăpat de sub ciomag, la larg, apoi sare să te muște.

V.: Cum poți să-i ști și năravul?

P.: Foarte bine cam pățit-o.

V.: Când ai pățit-o?

P.: Da.. încă de câțiva ani cam la anul 1877 și 78. Văzându-l ciulind cu urechile cătră mine l'am lăsat în colibă, și când s'a văzut liber, eșind din coli-

bă mi-a rupt o bucată din pită, și am probat cu blindeță să-i iau pita din gurgă, și ce se vezi? Sare să mă muște rînjindu-se cătră mine,

V.: Apoi ști ce te îndemn se faci?

P.: Ce?

V.: Când vine cătră d-ta ciulind cu urechile, dă-i cu ciomagu 'n cap, că acumă ți-ai găsi prilejul, că nu-i în stare să te mai muște, când și alții îi dau pe piele. Ar fi pagubă să te mai poată înșela, încă odată, după o pățanie ca ătare, și toți la care alegă astăzi cerșind ajutor așa ar trebui să-i facă. Ai pățit, ai grije ce faci. Nu-i băga degetul în gură că iar te mușcă.

P.: Noa mă duc Dumnezeu ți-ajute! Drum bun frate!!

Cântă puiul cucului...

Cântă Cucu 'n vîrf de fagi
De dragostea celor dragi;
Cântă Cucul din molizi
De urgia celor hîrzi.

Pe coarnele plugului,
Cântă puiul cucului
Pupăza de pe Teleagă
Tot strigă la boi să meargă.

Cântă Cucu 'n vîrf de nuc
Vine-mi vremea se mă duc;
Duce-m'aș și nu mă îndur
Să mă duc numai singur.

Fămă Doamne ce mi face
Fămă un măr roticălat
Cu crengile spre Bănat
Să vie mândrele mele
S'aleagă care-or vrea ele.

Fata popii dela noi
Are car cu patru boi
O tînjală zugrăvită
Și tot nu se mai mărită.

Fata popii Lucia
Face-și cruce cu stînga
Se roagă în sărbători
Se capete pețitori.

Prizonerul român...

Ce-mi pasă, că 's prizonier,
Lege-mă cu lanț de fier
Și de mâni și de picioare
Inima tot nu mă doare,
Inima nu-mi pot lega
Rușii măcar, cât or vrea
Pân nu 'nceată să mai bată
Pentru tine, scumpă fată,
Pentru draga mea din sat,
Care 'n piept neîncetat
Are o inimioară mică
Care bate fără frică,
Că Mitruț acuși, acuși,
Sănătos, scapă de Ruși...
Fii pe pace inimioară
Las' să-ți cânte din vioară
Laie, cântul lui Mitruț
Și te culcă în pătuț.
Și m'asteaptă, draga mea
Pân ce vine iarna grea...
Căci atunci nu-mi mai pasă...
Poate mai curând 's acasă...
De-o vrea Domnul să trăiesc
Multe-am să-ți povestesc
Ce-am pățit prin țări străine,
Să te văz numai cu bine...
Iarna 'ntreagă om povesti
Și cu dor ne vom iubi,
După lungă despărțire
Vine un timp de fericire
Tu scumpă fetiță dragă
Oh, atunci Mitruț te leagă
Zău de pieptul lui pe veci
Cum nici Rușii cei zevzeci
Nu putură ca să-l lege...
Prin un popă și 'ntro lege...

Mitru dela Săcădate.

GLUME

Din ale lui Păcală

— Oare ce o fi cauza de s'au scumpit așa tălpile?
— Apoi cum se nu se scumpească Iorgule bre, de când Rușii au luat tălpășița!

Uniforma de campanie

Ordonanța: Vai da tare îmi place uniforma asta sură de campanie a dlui căpitan!

Căpitanul: Și de ce-ți place, așa de mult, spune răcane.

Ordonanța: Fiindcă n'are nici un nasture de lustruit!

Rămășag cu câștig sigur...

— Hai mă, Radule să ne rămășim, că treaba-i așa cum zic eu! Rămășește cu mine pe o litră de vin, că eu dau o jumătate.

Măgaril ajuns la cinste mare

O foaie germană spune că la Berlin măgaril au ajuns la mare cinste, din cauza lipsei de cai...

Și aicea, măgaril astăzi fac mai multă ispravă, decât mulți oameni cuminți.

Satyr

Sacro egoismo

»Sacro egoism di patria«

— vorba lui Salandra.

»Noi mergem cu Italia«

— vorba lui dr. Istrati.

Cel mai sacru egoism
Nu-i pentru latinitate!
Ce mai zici acu, iubite
Și stimate nea Istrate?!

Profilul tău!

Profilul tău mă nebunestel...
De viñă e al teu profil,
Când lângă tine stând de mine,
Tu rizi că d'un sărman copil...

Ce mai poate să vie...

Tisza mai dorește încă o zi fără de carne pe săptămână. De-omerge tot așa se 'nvață oamenii, de mîncă numai verdeață...

Dar bine, atunci o se protesteze vite-

le, că mai pe urmă nu mai au ele ce se mîncă și mor de foame, șatunci cum stăm cu ieftinirea cărnei?!... Lucru năibii, căci vitele nu se pot revanșa, carne de om nici porcul nu mîncă...

Dragostea și căsătoria

Amorul te orbește,
In el de te încrezi,
Căsătoria însă
Te face iar să vezi...

Chief și chefulă...

Pân' ce omul e în chief
Tot mai e de mistuit,
Dar să te ferească sfîntul
După ce s'a chefuit.

Unul dintre cei — voinici

Cine zice, că mi-e frică
Azi de Ruși, 'i-om de nimică!...
Nu dau taga, nu zic ba —
Când erau la Bistrița,
Era nene altceva!...

Pare că ar fi destul..

Pare că ar fi destul...
Cu bătaia astă, neică
Zise Toader după o fleică
Mare, multumit, sătul.

Ți-i fi destulă fleica,
Da 'n 'mpărații, așa cum spui
Nici odată nu's sătui
De bătăi, — respunse Neica.

Ah, ce frumoasă ești...

Ah, ce frumoasă ești...
Un chip de Mihail Angelo;
Ești prea frumoasă, cât n'aș sta
Cu tine ce să fac, tu Belo!...
Ca chip în casa mea ca să te am,
Mi-ai fi un scump tablou de galerie,
M'ar încânta ca ideal
Dar nu și într'o — căsătorie!

Don Ramiro de Braganza

Copila mititică

Copila frumuseică
Ah, ești atât de belă
De scumpă, mititică
Ca astăzi — o franzelă.

La băile noastre.

Fiind d'odată plictisit
La băi o zi am poposit
Cerul de și era albastru,
Eu m'am simțit ca un sihastru,
Intre vre-o câțiva negustori
Cu nasul cârn, cu ochii chiori
Și întră vre-o câteva cucoane
Frumoase 'ncolo, dar jidané.
De lăutari nici o poveste
Și nici ca alte dăți neveste
Cu care să-ți petreci leger
La luna splendidului cer.
Vă spui că m'am simțit chiar prost,
Și-acu vă spui, că unde am fost:
Am fost la Ocna de Sibiu
Astăzi loc balnear pustiu
Și primadată, nu's poznaș
Vă spui, ca ș'un esact ocnaș
Eu m'am simțit la aceste băi,
Acum, și n'ai cei face mai!

Haralamb Călămăr.

Ruga unui tată...

Toacă... ngârbovit de vreme
Se oprește 'n mers moșneagul
Tremurând își pune 'n iarbă
Pălăria și ciomagul...

Și zmerit, cu ochii 'n slavă
Largă-o cruce el măsoară,
Fără voe de pe buze,
Un oftat prelung îi zboară...

— »Adămi-l în pace acasă
Indurate Doamne Sfinte!
Și păzește-l, fie-ți milă
De-un îndurerat părinte.

Fă, ca cei plecați în luptă
Vitejește să se 'ntoarne
Să îi vad în primăvară
La a plugurilor coarne...

...Dar de-o fi căzut sârmanul,
De mi-o fi murit băiatul,
Ce să zic, — decât atâta:
»Doamne, uită-i tot păcatul«...

Petru Popovici-Băneștianu

O critică ministrului president.

Tizza, domn, [Măria ta
Ce ai dat [Marți și Vinerea
Ordin la măcelării
Să nu mai dea cărnării?
Că, doar din bietu-mi salar
Nu mai vede-un măcelar
Nici măcar cincii zloți pe lună,
Să-i întreb de spui minciună.
Doar nevastă mea mi-a pus
Ieslele de mult mai sus
Rar mai vad la noi pe masă,
Ști colea o carne grasă
Și cu-o varză cu sarmale...
Ordinul [Măriei Tale
Trebuia să-l dai mai bine
Nu pentru măcelării
Ci la cei ce vând nevestii
Scumpe haine, pălării!...
Ce tot vrei pe noi bărbații
Să ne 'ntărci dela bucate,
Mai întărcă-mi și femeia
Dela poftetele șchiabate...

Pentru cetitorii „Cucului“.

Iubiții mei, dragi cetitori
De întâlniți în scrisul meu
Rime schiloade și erori
Nu sunt numai de vină eu,
La ori ce foaie cum să știe,
Afară de ce-l ce-o direge
Contribuie câte-o prostie
Și acel, care o culege...
Nu fie deci cu supărare
Așa-i și la alte ziare.

Haralamb Călămăr.

Declarație de dragoste

(ca pe vremuri d'acestea.)

Îți declar acum iubito
Îți declar războiu, și apoi
Ori mi te dai prizonieră
Sau încep atac vioi
Cu o mie de cartușe
Ce le zice sărutări
Iar de nu te dai învinsă
Fac și alte înarmări
Te cuprind de ambe flancuri
Ca și o grea artilerie
Până ce nu-mi promiți iubit-o
Să-mi fi draga mea soție...

Sergent comandant

Aspru Sandu

„Acționisti“, „Epociști“ etc.

Avem, acum pe cum se vede
Și fanteristi, și realiști
Acționisti et tutti quanti
Și frauduloși cerealiști.
O Doamne, dă-le ca respălă
Dă le cu virf și 'ndesat
Tot răul înapoi, ce neamul
Il suferă ca 'nșelat

Sasul și Românul

Sășii bat cuie în o figură de
lemn, căreia îi spun »ostaș de
fier.«

Pe când Sasul bate cuie
Intrun lemn cu tãmbãlau
La Sibiu, Românul bate
Azi pe Ruși cu mult mai rău.
Căci în fine fiecare
Face doare ceiace, poate
Noi Românii Rușii 'i batem
Sasul numai cuie bate.

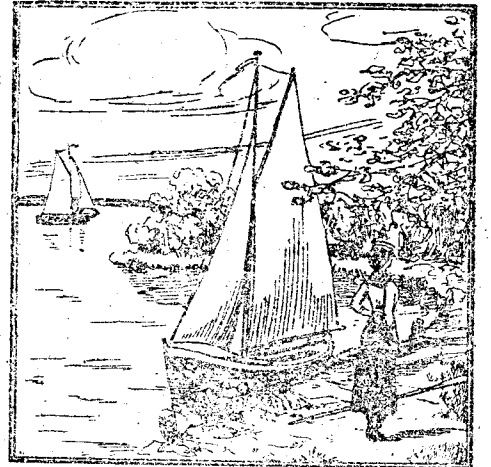
Un sfat

De omul prost să te ferești,
Dar și de cel cuminte,
Căci omul prost te supără,
Iar cestălal — te minte...

De vorbă cu un refugiat

— Dar bine, frate dragă, te știam păr-
taș la »Acțiunea« — națională, și acum
te găsesc, că faci negoț cu cereale?

— Ei știi că ești nostim... dar de unde
se trag și eu un profit, decând »acțiunile
naționale« nu mai ne dau nici o divi-
dendă....?!!

GHICITURI

Unde e secretul?

Aflați!

Unde e secretul?

Aflați-l.

Editor și redactor responsabil:

Dimitrie Sirăuțiu.

Tip. »Poporul Român«, Budapesta, Ilka-utcza nr. 36

Dela administrația »Foaia Poporului
Român«, Budapesta, VII., Ilka-utcza 36
se poate comanda broșura:

**Ajutorul de stat pe seama
familiilor celor înrolați.**

Prețul cu portopostal împreună nu-
mai 20 fileri.

Cuprinsul:

1. Cine este îndreptătit să primească ajutor?
2. Cine n'are drept la ajutor?
3. Cei îndreptățiți la ajutor.
3. Ajutorul zilnic pentru întreținere și chirie.
4. De când până când urmează să se plătească ajutorul?
5. Cât face ajutorul la zi pentru fiecare membru de familie?
6. Unde și cum trebuie să se ceară ajutorul?
7. Remedii de drept. — Plătirea ajutorului.
8. Plătirea taxelor când cel îndreptătit la ajutor se mută în alt sat sau oraș.

NUMERI SINGURATICI:

»Foaia Poporului Român«..... 6 fileri
»Foaia Ilustrată«..... 6 fileri
»Cucu«..... 6 fileri